

Abstrakt

S cílem prozkoumat možnosti zobrazení ne-lidské subjektivity ve filmu se práce soustředí na tři současné americké filmy, které se vymykají současnému stavu lidské výjimečnosti a překlenují *cézuru* (Agamben) mezi lidskostí a zvířecostí. Práce proto předkládá hypotézu, zda film jako kulturní a vizuální médium má estetický, ontologický a etický potenciál pro ilustraci zvířecí subjektivity.

Válečný film Terrence Malicka *Tenká červená linie* je příkladem zdůraznění intersubjektivních zkušeností lidských bytostí a ne-lidských jevů. Western Kevina Costnera *Tanec s vlky* podtrhuje reciprocitu mezi lidmi a zvířaty, stejně jako zvířecí aktérství a praktické a duchovní zapojení se zvířaty. *Okja*, jež vznikla z korejsko-americké spolupráce, je dystopická satira, která odhaluje úzkosti ze současného stavu hospodářských zvířat.

Uplatněním interdisciplinárního přístupu se práce zabývá filozofií, anthrozoologií, studiem zvířat a kritickou teorií ve snaze najít rovnováhu mezi zkoumáním vizuální reprezentace zvířat ve filmu a dekonstrukcí stavu dominantních kulturních a politických ideologií, které uzavřely skutečná zvířata uvnitř světa ideologického rámce antropocentrického status quo. Tato paradigmatata zaměřená na člověka explicitně a implicitně odstranila zvířata na okraj kulturní představitosti a vytvořila řadu určitých stereotypů, kterým filmová zvířata musí podlehnout – sentimentální zvíře, exotické zvíře, věrný přítel, bestie, padouch, antropomorfní projekce.

Práce tak dochází k závěru, že subjektivita v jakékoli podobě je vztahovou kategorií. To naznačuje, že jakmile jsou zvířata pod dohledem filmového aparátu, je na ně nevyhnutelně vnucena určitá forma subjektivity.

Klíčová slova: zvířecí subjektivita, intersubjektivita, animalita, biopolitika, fenomenologie, více než lidský svět, vztahová subjektivita, zvířecí aktérství, zvířecí kapitál, Tenká červená linie, Tanec s vlky, Okja.